

Arrest

nr. 309 727 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT *loco* advocaat K. VERSTREPEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Afghaanse moslim van pashtun origine te zijn, geboren op [...] februari 2006 in Kabul (Kabul, Afghanistan). Je groeide op samen met je ouders en je vijf broers en zussen. Je ging naar school, de moskee en volgde daarnaast Engels en wiskundelessen.

Je vader werkte sinds 2017 voor de nationale veiligheidsdiensten. Hij werkte voor de generaal A.O.I.. Hij was de algemene commandant van de wapeneenheden. Wat zijn job precies bij de nationale veiligheidsdiensten was kan je niet precies duiden. Hij werkte in Kabul maar kwam elke nacht wel naar huis.

Begin 2020 kreeg je vader een eerste dreigbrief van de Taliban. Hierin stond dat wanneer je vader het werk niet zou neerleggen zijn huis in Parwan - je vader had nog een huis in zijn geboortedorp - afgebrand zou worden. Je vader gaf er geen aandacht aan. Twee maanden later werd het huis in Parwan afgebrand en kort

nadien kreeg je vader een tweede dreigbrief. In deze brief werd vermeld dat, indien je vader het werk niet zou neerleggen, ze de oudste zoon – jij – zouden meenemen ter vergelding. Er werden geen concrete veiligheidsmaatregelen genomen en het leven ging verder. Jij ging naar school, je vader deed nog steeds zijn werk.

Je vader verdween vervolgens anderhalf jaar later, bij de machtsovername, op 15 augustus 2021. Omdat je moeder de situatie te onveilig achtte, verhuisde je naar je oom. Vier maanden later, rond december 2021 werd er een arrestatiebevel op naam van je vader aan je moeder thuis afgeleverd. De Taliban had hierbij naar jou en je vader gevraagd. Je had nog steeds hoop voor je vader dus je verbleef nog een drietal maanden hierna in Afghanistan. Uiteindelijk verliet je Afghanistan rond maart 2022.

Je vertrok via Iran, richting Turkije en Bulgarije. Je reisde te voet verder richting België. Je vroeg internationale bescherming in België op 15 september 2022.

Sinds jouw vertrek zijn de Taliban nog een drie à viertal keer komen vragen waar jij en je vader zijn.

Ter staving van je verzoek legde je volgende documenten neer: taskara (kopie), paspoorten van je ouders en je kleine zus en visumaanvragen (kopieën), badge vader (kopie), twee dreigbrieven (kopieën), arrestatiebrief (kopie), certificaat en bevestiging (kopieën), borgstelling (kopie), certificaat Engels (kopie), resultatenbrief school (kopie), puntenlijst rechtenstudie vader (kopie), middelbaar diploma vader (kopie), rechtendiploma vader (kopie), wapenvergunning vader (kopie) en foto's van de zoon van de oom (print).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Je verklaarde Afghanistan verlaten te hebben uit vrees voor de Taliban. Zij zouden jouw vader dreigbrieven gestuurd hebben omwille van zijn werk voor de overheid. Nadat hij verdween bij de machtsovername viseerde de Taliban de oudste zoon, i.c. jij.

Na onderzoek van alle elementen in jouw administratief dossier dient te worden besloten dat je niet hebt weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in jouw hoofd. Je hebt doorheen je verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat jij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, hebt dan wel dat jij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Om redenen die hieronder zullen worden uiteengezet, moet worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan jouw asielrelaas en jouw beweerde vrees.

Dat je vader werkzaam was bij de nationale veiligheidsdiensten wordt vooralsnog niet betwist.

Hier dient evenwel opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202211Q35EUAACOIQueryResponseAfghanistanupdate1July31October2022.pdf> en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) dat familieleden van personen met bepaalde profielen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Het loutere feit dat jij een familielid bent van iemand, i.c. jouw vader, die gewerkt zou hebben voor de

ationale veiligheidsdienst is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Er is bovendien geen enkele aanwijzing voorhanden om aan te nemen dat jij in de toekomst vervolging zou riskeren omwille van jouw familieband met hem. Je maakt geheel niet aannemelijk dat jij specifiek het risico loopt om door de Taliban te worden gevisieerd temeer daar de door jou aangebrachte vervolgingsfeiten in Afghanistan immers niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Kunnen vooreerst menig vraagtekens geplaatst worden bij het lak aan aandacht dat je vader in het verleden gaf aan de vermeende dreigementen die hij reeds kreeg van de Taliban. Zo zou jouw vader een eerste dreigbrief gekregen hebben waarin hij aangemaand werd het werk neer te leggen anders zouden ze zijn huis in Parwan in brand steken. Je vader gaf geen aandacht aan de brief. Het huis in Parwan werd vervolgens in brand gestoken (CGVS, p. 16).

Vooreerst, dat dit effectief is gebeurd, toon je op geen enkele manier aan. Je baseert je hier namelijk op blote beweringen die je niet weet te staven. Jullie zouden de vernielde woning ook nooit zelf gezien hebben. Jullie zouden enkel via vrienden van je vader vernomen hebben dat het huis was afgebrand – overigens ook een blote bewering. Door wie het huis in brand was gestoken wisten jullie ook niet. De vrienden van je vader lieten weten dat “iemand” het in brand had gestoken (CGVS, p. 16). Zelfs al zou zekerheid zijn dat het huis van je vader in brand werd gestoken, quod non, dan nog blijkt uit niets dat het werk van de Taliban was noch dat dit geschiedde omwille van het werk dat je vader verrichte. Jullie baseerden zich hier op pure veronderstellingen. Je legde de link met de Taliban omwille van de dreigbrief die jouw vader een tweetal maanden eerder had ontvangen (CGVS p. 16). Uit wat hieronder zal blijken, kan evenwel geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen omtrent de dreigbrieven die de Taliban zou hebben achtergelaten (zie infra).

Dat de Taliban als wraak voor jouw vaders ongehoorzaamheid er voor zouden kiezen een huis waar jouw vader niet langer woonde – iets wat de Taliban ook duidelijk wisten aangezien ze de dreigbrieven zouden zijn komen afleveren op het adres waar jullie effectief woonachtig waren – in brand te steken in plaats van hem echt te raken door diens effectieve verblijfplaats te vernielen, mag ook wel verbazen.

Wat er ook van zij, het is minstens bevreemdend te noemen dat je vader na de eerste dreigbrief en na het afbranden van zijn huis er nog steeds voor koos om het leven normaal verder te laten gaan en hij het werk gewoon bleef uitvoeren (CGVS, p. 17). Het mag niet verbazen dat bovenstaande houding reeds de waarachtigheid, minstens de ernst, van de beweerde vrees in vraag stelt. De geloofwaardigheid van jouw beweringen wordt verder onderuit gehaald in het licht van wat volgt. Na het afbranden van het huis zou je vader een tweede dreigbrief gekregen heeft waar ook jij deze keer in vermeld werd als target. Ook na deze brief besloten jullie niets te doen, geen (veiligheids-)maatregelen te treffen en het leven verder voort te zetten. Jij ging naar school, je vader zette zijn werkzaamheden weerom gewoon verder (CGVS, p. 18). Deze elementen doen duidelijk vragen rijzen bij de waarachtigheid van jouw relaas. Er kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat jouw vader de nodige voorzichtigheid aan de dag zou hebben gelegd en de nodige stappen zou gezet hebben zichzelf en zijn gezin in veiligheid te brengen. Dit toch zeker indien, zoals je beweert, jouw vader zijn voormalige woning daadwerkelijk in brand werd gestoken en dit conform de dreigementen die de Taliban in de eerste dreigbrief zouden hebben geuit. De vaststelling dat jouw vader het evenwel geenszins nodig vond om, minstens na de tweede dreigbrief, de nodige voorzichtigheid aan de dag te leggen en het nodige te doen om jou te beschermen, wijst erop dat aan de eerdere dreigbrief en dreigementen die werden geuit én de effectieve uitvoering van deze dreigementen, geen geloof kan worden gehecht.

Dit geldt ook voor de arrestatiebrief die later aan jouw moeder zou afgegeven zijn. Het ontbreekt deze brieven ook aan enige objectieve authenticiteit, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke documenten en op het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren.

Ook de werkwijze van de Taliban is minstens merkwaardig te noemen. Waarom zij jouw vader pas een eerste dreigbrief stuurden wanneer hij al drie jaar in dienst was – je vader begon te werken bij de veiligheidsdiensten in 2017 en de eerste dreigbrief kwam er pas in 2020 – is niet duidelijk. Jou geconfronteerd met dit gegeven verklaarde je het niet te weten (CGVS, p. 17). Dat de Taliban er vervolgens voor zouden kiezen om een dreigbrief te sturen, je vader zijn huis af te branden, nog een dreigbrief te sturen en dan verder niets meer van actie te ondernemen is ook eens zo opmerkelijk en holt de waarachtigheid van jouw relaas verder uit. Zeker gezien het feit je vader de eis van de Taliban – dat hij zijn werk zou neerleggen – ook nadat ze de tweede dreigbrief zouden hebben afgegeven simpelweg niet inwilligde. Er kan totaal niet worden ingezien waarom de Taliban de dreigementen geuit in de eerste dreigbrief na een korte periode wel zouden hebben uitgevoerd om vervolgens geen gevolg meer te geven aan de dreigementen die ze in de tweede dreigbrief zouden hebben geuit. Jij verklaarde echter zelf dat, ondanks dat er in de tweede dreigbrief mee werd gedreigd dat ze jou zouden meenemen, gedurende anderhalf jaar niets gebeurd (CGVS p.16). Dit wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging, zoals je wil laten uitschijnen, geen sprake is.

Dat zij tevens deze twee dreigbrieven aan huis afleverden maar zich hierbij fysiek nooit lieten zien is ook onaannemelijk (CGVS, p. 17). Waarom de Taliban, indien ze effectief van plan waren om jou mee te nemen in plaats van jouw vader, en dit als reactie op jouw vaders 'ongehoorzaamheid', kan ook niet worden begrepen waarom ze hun intenties hiertoe via een brief zouden kenbaar maken. Hiermee gaven ze jullie immers de kans veiligheidsmaatregelen te nemen en ervoor te zorgen dat ze jou niet te pakken zouden krijgen waardoor dan logischerwijs hun opzet – jouw vader onder druk zetten – zou mislukken.

Dat je de twee dreigbrieven voorlegde, kan hier geenszins een ander licht op werpen. Deze betreffen louter kopieën. Hieraan kan sowieso geen bewijswaarde worden toegekend gezien het makkelijk te vervalsen karakter. Bovendien legde jij deze brieven duidelijk niet voor in het kader van een geloofwaardig relaas.

In het licht van voorgaande, mag het duidelijk zijn dat ook aan de feiten die zich verder nog zouden hebben afgespeeld, geen geloof kan worden gehecht, i.c. de Taliban leverden een arrestatiebevel af op naam van jouw vader en vroegen hierbij ook naar jou. Voorts zou de Taliban nog meermaals naar jou zijn komen zoeken thuis.

De ongeloofwaardigheid van jouw relaas blijkt ook eens te meer uit volgende. Zo mag het wel ten eerste verbazen dat de Taliban, die al voor de val van het regime, zouden geweten hebben dat jouw vader bij de veiligheidsdiensten werkten én al voor de val op zoek zouden geweest zijn naar jouw vader en jou, dan pas vier maanden na de val van het regime zou zijn langsgesproken met een arrestatiebevel. Hierbij zou toen ook naar jou zijn gevraagd. Jijzelf was toen niet meer aanwezig want je was ondergedoken bij je oom. Waarom jij al moest onderduiken bij jouw oom, is evenwel niet duidelijk.

Voor zover hiertoe zou zijn beslist omwille van de algemene veiligheidssituatie en volgend op de verdwijning van jouw vader - dienaangaande komt je overigens ook niet verder dan het uiten van blote beweringen – moet worden vastgesteld dat dit ook geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in jouw hoofd.

Aangaande het moment waarop de Taliban het arrestatiebevel afgaven bij jouw moeder thuis én hierbij ook naar jou zouden gevraagd hebben, moeten verder worden opgemerkt dat, behalve de afgifte van het arrestatiebevel, de Taliban geen acties ondernamen noch het huis binnenkwamen (CGVS, p. 19). Het mag wel ten eerste verbazen dat de Taliban, indien ze al sinds 2020 op zoek zouden zijn naar jouw vader en jou, dan ook nu niet verder gingen dan het afgeven van het bevel en louter mondeling vragen waar jij en jouw vader waren. Dat zij ook nu geen enkele moeite deden een huiszoeking te doen of grondiger na te gaan of je vader en/of jij al dan niet in het huis aanwezig waren, en jouw moeder gewoon op haar woord geloofden toen ze zei dat jullie vermist waren, is ongeloofwaardig. Door op deze manier te werk te gaan gaven zij jullie bovendien de mogelijkheid te vluchten, hetgeen jij na de machtsovername effectief deed.

Ondanks jouw bewering dat de Taliban een viertal maanden na de val langskwam bij jouw moeder met een arrestatiebevel en ook aangaven op zoek te zijn naar jou, bleef je nadien opnieuw nog drie maanden bij jouw oom alvorens het land te verlaten. (CGVS, p. 15). Ook in die periode gebeurde niets, ook niet bij jouw oom, en opmerkelijk genoeg kwamen de Taliban ook niet meer langs bij jouw moeder op zoek naar jou. Het mag in deze dan wel ten eerste verbazen dat de Taliban dan recent, na jouw vertrek uit het land, wel herhaaldelijk langsgingen bij jouw moeder waarbij ze dit keer dan wel telkens de woning zouden doorzocht hebben. Toch een opmerkelijk discrepantie in hun 'zoektocht' naar jou. Tijdens jouw verblijf bij jouw oom zou je je 'low profile' gehouden hebben.

Hoe dan ook moet worden vastgesteld dat je je nog steeds in dezelfde wijk, zijnde Global City in Kabul, bevond, bij dichte familie en op amper een veertigtal minuten te voet van je ouderlijk huis, en dat voor meerdere maanden terwijl de Taliban reeds aan de macht waren (CGVS, p. 19). Het totale gebrek aan enige concrete actie naar jou toe doet dan ook duidelijk ernstige vragen rijzen bij de waarachtigheid van jouw relaas.

Dat je bovendien tien dagen voor jouw vertrek uit het land nogmaals naar jouw ouderlijke huis terugkeerde, terwijl je zeven maanden eerder 'uit veiligheidsoverwegingen' bij jouw oom zou gaan wonen zijn én de Taliban amper drie maanden eerder nog bij jouw moeder zou zijn langsgeweest en hierbij uitdrukkelijk naar jou zouden hebben gevraagd, ondermijnt eens te meer de waarachtigheid van jouw beweerde vrees voor vervolging. (CGVS, p. 18). Dat je er ook probleemloos in slaagde over en weer te gaan van het huis van je oom naar je moeder en terug én er ook vervolgens probleemloos in slaagde je wijk, en later het land, uit te reizen, bevestigt dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van de Taliban, zoals jij wilt laten uitschijnen, geen sprake is.

In het licht van al voorgaande moet dan ook besloten worden dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de beweerde bezoeken van de Taliban aan jouw moeder sinds jouw vertrek.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan

[an update 1 July 31 October 2022.pdf](#)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke

slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boij t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse

waarden en normen. Bovendien stelt u de madrassa, school en moskee geweest te zijn, speelde u cricket en contact te hebben met uw familie daar. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door jou voorgelegde documenten kunnen ook geen ander licht werpen op voorgaande. Vooreerst betreffen alle documenten die je neerlegde louter kopieën, hieraan kan sowieso geen bewijswaarde worden toegekend gezien het makkelijk te vervalsen karakter.

Wat de taskara van jou, de paspoorten en visumaanvragen van je ouders en kleine zus betreffen moet vooreerst worden opgemerkt dat hieruit louter jou persoonsgegevens en deze van je desbetreffende familieleden kunnen afgeleid worden, hetgeen op zich niet ter discussie staat.

Alles aangaande de studies van je vader in Afghanistan wordt niet betwist. Dit geldt ook voor het bewijs van je Engelse lessen daar.

De badge van je vader, zijn wapenvergunning en borgstelling veranderen ook niets aan voorgaande. Deze stukken spreken zich echter niet uit over de feiten die jij in Afghanistan zou hebben meegemaakt en omwille waarvan jij het land beweerde te hebben verlaten.

Hetzelfde kan worden opgemerkt wat betreft de kopie van het arrestatiebevel wat je voorlegde. Ook al kan de authenticiteit van dit document niet worden nagegaan, dit document kan hoogstens aantonen dat jouw vader zou gezocht worden voor arrestatie, niets meer en niets minder. Dat jij hierbij eveneens door de Taliban wordt gezocht en aldus tot op heden risico loopt op vervolging, kan uit dit document op geen enkele manier worden afgeleid.

De prints van foto's van je neef en oom voegen niets wezenlijks toe aan uw relaas. Wie de personen zijn die op de foto's te zien zijn, is niet duidelijk. Ook al zou er zekerheid zijn dat het hier uw neef en oom betreffen, quod non, dan nog tonen deze foto's niet aan dat jij omwille van de door jou aangehaalde redenen en de onder de door jou geschetste omstandigheden bedreigd bent door de Taliban.

De overige documenten werden reeds boven besproken.

Volledigheidshalve kan hier nog worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen ((zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "[a]rtikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. artikel 48/6 en artikel 57/1, §4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 10 en 11 van de Grondwet, artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 juncto 13 EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur"

Verzoeker vat het verzoekschrift aan met een verwijzing naar individuele elementen in de zin van artikel 4, c) van de herschikte Kwalificatierichtlijn:

"Verzoeker is de zoon van iemand die sinds 2017 werkte voor de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten. Dit wordt niet betwist door verwerende partij.

Verzoeker is als 16-jarige jongen vertrokken en ook op zijn 16de op het Belgische grondgebied toegekomen als niet begeleide minderjarige.

Hij heeft een meer dan een half jaar moeten wachten op de aanstelling en bijstand van een voogd. Verzoeker heeft geen contact met zijn vader en weinig contact met zijn familie.

Verzoeker is op heden 17 jaar oud, ruim een jaar in België, en ruim anderhalf jaar weg uit Afghanistan."

Verder geeft hij een uitgebreide theoretische uiteenzetting inzake het hoger belang van het kind, met verwijzingen naar relevante wetsbepalingen, rechtspraak, rechtsleer en rapporten. Hij wijst erop dat hij een niet-begeleide minderjarige is en dat zijn hoger belang als kind dient gewaarborgd te worden in de asielprocedure.

Met betrekking tot het werk van zijn vader en het daaruit voortvloeiend risico laat verzoeker het volgende gelden:

"Ten eerste moet opgemerkt worden dat het werk van verzoekers vader bij de Afghaanse nationale veiligheidsdiensten sinds 2017 niet betwist wordt door verwerende partij.

Verwerende partij trekt echter in twijfel dat verzoeker zelf problemen had voor zijn vertrek uit Afghanistan, of zou hebben bij een terugkeer naar Afghanistan, omwille van volgende redenen:

- 1. Verwerende partij meent vraagtekens te moeten plaatsen bij het vermeende gebrek aan aandacht dat verzoekers vader in het verleden schonk aan de dreigementen.*
- 2. Verzoeker bewijst niet dat hun huis in Parwan in brand werd gestoken, weet niet met zekerheid wie precies dit deed, of waarom.*
- 3. De dreigbrieven en arrestatiebrief voorgelegd door verzoeker ontberen ook enige objectieve authenticiteit volgens verwerende partij, gelet op de "manipuleerbaarheid van dergelijke documenten" en "het feit dat eenieder in de mogelijkheid verkeert om een dergelijke tekst te fabriceren."*
- 4. Verwerende partij vindt de werkwijze van de taliban "minstens merkwaardig".*

Verwerende partij houdt in haar geloofwaardigheidsbeoordeling onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker erg jong was op het moment dat de feiten zich voordeden. Hij was slechts 14 jaar oud op het moment van de eerste dreigbrief, 15 jaar op het moment van de machtsovername, en 16 jaar op het moment van zijn vertrek uit Afghanistan.

Het beginsel van het hoger belang van het kind zou verwerende partij ertoe moeten nopen om wegens verzoekers jonge leeftijd enig begrip op te brengen voor bepaald lacunes in zijn relaas en voor het feit dat hij bepaalde feiten niet kan staven met documenten (als dat al mogelijk zou zijn en als verwerende partij er dan nog geloof aan zou hechten, hetgeen het bijna systematisch weigert wanneer het om Afghaanse documenten gaat).

Van een minderjarige kan ook niet verwacht worden dat hij de logica achter het doen en laten van de taliban volledig begrijpt en dat hij van bepaalde gebeurtenissen niet weet wat de precieze beweegredenen van de taliban zouden kunnen zijn. Dit is in elk geval reeds moeilijk te achterhalen, maar des te moeilijker te plaatsen voor een minderjarige.

De verwerende partij stelt dat bepaalde gedraging van de taliban haar bevreemdend en merkwaardig overkomen. Hierbij dient vooreerst opgemerkt te worden dat zij zich louter op haar buikgevoel baseert om tot deze conclusie te komen. Het aanhalen van objectieve landeninformatie die haar veronderstellingen staven of het aanhalen van interne inconsistenties in verzoekers relaas laat verwerende partij volledig achterwege in haar geloofwaardigheidsbeoordeling. Zelfs in het geval de veronderstellingen van verwerende partij correct zouden zijn, houdt ze geen rekening met het feit dat het relaas van verzoeker dat van een minderjarige is waarin noodzakelijkerwijze lacunes zitten en bepaalde denkbeelden die niet noodzakelijk overeenstemmen met de realiteit.

Een kind specifieke benadering van verzoekers verklaringen in hoofde van verwerende partij zou enige mildheid aan de dag leggen voor die lacunes en interpretaties die verzoeker aan bepaalde gebeurtenissen geeft. In plaats daarvan gaat verwerende partij met een vergrootglas doorheen verzoekers verklaringen op zoek naar 'merkwaardigheden' en 'bevreemdende feiten'.

Daarenboven komt nog dat verzoekers vader werkte voor de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten, hetgeen niet betwist wordt door verwerende partij. Uit de objectieve landeninformatie, die

hieronder zal aangehaald worden, blijkt dat verzoekers vader en diens dichte familie deel uitmaken van een geïdentificeerde risicogroep, waarvan het algemeen geweten is dat de leden uit die groep een ernstig risico op vervolging door de taliban lopen. Dat verzoeker en zijn vader aldus bedreigd werden door de taliban is bijgevolg allesbehalve van de pot gerukt.

De problemen die verzoeker en zijn familie reeds kenden in Afghanistan zijn bijgevolg zeker niet onaannemelijk.

Zelfs in het geval ervan uitgegaan wordt dat verzoekers familie geen problemen had voor zijn vertrek uit Afghanistan, wijst de beschikbare en objectieve landeninformatie een ernstig risico op vervolging voor leden van de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten en hun familieleden.

Hierbij moet benadrukt worden dat verzoeker en zijn vader nog steeds gezocht worden door de taliban.

[uiteenzetting inzake de situatie van leden van de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten en hun familieleden, op basis van een veelheid aan rapporten afkomstig van onder meer EUAA, UNHCR en UNAMA]

Verzoekers loopt bij terugkeer naar Afghanistan als familielid van voormalig overheidspersoneel wel degelijk een risico op vervolging door de taliban op grond van politieke overtuiging (echt en toegedicht)."

Vervolgens wijst verzoeker op de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek en geeft hij een uitgebreide algemene en theoretische uiteenzetting inzake de samenwerkingsplicht, met verwijzingen naar relevante bepalingen, rechtspraak en algemene informatie. Verzoeker benadrukt dat verweerder de samenwerkingsplicht en de eigen onderzoeksplicht schendt, door de risico's niet, zoals gevraagd, samen met verzoeker na te gaan in termen die verzoeker zelf ook kan begrijpen.

Verder houdt verzoeker een op algemene informatie en Europese rechtspraak gebaseerd uitgebreid theoretisch betoog inzake de verplichtingen van asielinstanties qua onderzoek op vlak van landeninformatie (onderdeel 5), het tekort aan informatie, meer bepaald het gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en het gebrek aan informatie om in te kunnen schatten welke behandeling terugkeerders uit het Westen riskeren (onderdeel 6), en kritiek op de inschatting van en de bronnen waar verweerder zich op beroept om het risico voor terugkeerders te beoordelen (onderdeel 7).

In een achtste onderdeel bekritiseert verzoeker de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij gaat in op de beoordeling van de Raad in verband met onder meer de veiligheidssituatie, (telefoon)controles van de Taliban en het risico voor terugkeerders en doet dit aan de hand van landeninformatie en rechtspraak van het Hof van Justitie. Verzoeker wijst er ook op dat als hij terugkeert naar Afghanistan, het onvermijdelijk zal zijn talrijke controleposten te passeren: op de luchthaven zelf, in en rond Kaboel tussen de luchthaven en zijn regio van herkomst.

In een negende onderdeel maakt verzoeker een uitgebreide risicoanalyse voor personen die terugkeren uit Europa als afgewezen asielzoeker, dit aan de hand van een veelheid aan rapporten van onder meer Nansen en EUAA en rechtspraak van de Raad. Verzoeker verwijst naar de werkwijze en rapporten die verweerder hanteert met betrekking tot terugkeerders uit andere landen (Burundi, Soedan,...), alsook naar de werkwijze van EUAA met betrekking tot het onderzoek naar de risico's bij terugkeer (Syrië,...) en de werkwijze van het UK Upper Tribunal. Hij gaat uitgebreid in op de gelijkenissen en de verschillen met de "Sufi en Elmi casus". Wat betreft het risico bij terugkeer en de toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst, wijst verzoeker op de identificatie als terugkeerder door de taliban en stelt hij niet over geldige Afghaanse reisdocumenten te beschikken. Verzoeker geeft een uiteenzetting inzake het (verwachte) verloop van een eventuele terugkeer, met onder meer de aflevering van reisdocumenten door de Afghaanse ambassade en het (administratieve) contact met de taliban bij terugkeer. Verzoeker baseert zich dienaangaande op landeninformatie die wijst op dit risico (rapporten van onder meer EUAA, UNHCR, F. Stahlmann, EASO, OSAR, UK Home Office, Amnesty International, etc.). Verder gaat verzoeker in op het risico bij en na de vestiging in het gebied van herkomst, waarbij hij andermaal een uitgebreid betoog houdt op basis van een veelheid aan landeninformatie die op dit risico wijst (rapporten van onder meer EUAA, DRC, Asyl, etc.). Wat betreft de toepassing op verzoekers profiel, wordt in het verzoekschrift het volgende gesteld:

"Verzoeker zou bij een terugkeer naar Afghanistan identificeerbaar zijn als iemand die Afghanistan ontvlucht is en internationale bescherming heeft gevraagd in Europa. Dit zou blijken uit de documenten die hij gebruikt om het land binnen te komen, het blijkt uit de leeftijdscategorie en fysiek voorkomen, uit zijn kledij, uit de beperkte bagage die hij bij zich heeft228, en het is bijzonder makkelijk vast te stellen bij ondervraging, het uitlezen van zijn GSM, het bekijken van sociale media profielen, contactenlijsten, muziekdragers, etc. Verder zou verzoeker niet in staat zijn om het gewenste sociale gedrag te vertonen.

Door zijn jonge leeftijd bij vertrek en de tijd die hij in Europa op erg jonge leeftijd heeft doorgebracht, door zijn gevoelens ten opzichte van de Taliban voor hetgeen ze zijn vader hebben aangedaan, en door zijn beperkte sociaal-emotionele intelligentie, is verzoekers vermogen, inzicht en capaciteit om geen negatieve aandacht te trekken van de Taliban en zich aan hun strikte regels te houden beperkt.

Maar ook het risico op geweld en vijandigheid bij terugkeer t.o.v. zijn omgeving is reëel. In de EUAA richtlijnen van januari 2023229 formuleerde het Europees Asielagentschap een aantal risicobepalende

omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die hier relevant zijn. De volgende elementen maken dat verzoeker een verhoogd risico loopt bij een vestiging in zijn regio van herkomst:

a) Leeftijd

Verzoeker verliet Afghanistan toen hij 16 jaar oud werd. Ook bij aankomst in België was verzoeker nog steeds 16 jaar oud. Als erg jonge minderjarige is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen (zelfs onbewust) heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht gaan brengen in het traditionele Afghanistan.

b) Duur van het verblijf in een westers land

Verzoeker verliet Afghanistan maart 2022. Verzoeker is ondertussen bijna 2 jaar weg uit Afghanistan. Verzoeker was op dat moment 16 jaar oud. Sinds september 2022 verblijft hij onafgebroken in Europa. Doordat het om vormende jaren gaat, is de impact van dit verblijf groter dan bij een volwassene wiens persoonlijkheid al volledig gevormd is.

De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is:

c) Verzoeker afkomst uit een overheidsgezin

Verzoekers vader werkte jarenlang bij de voormalige Afghaanse nationale veiligheidsdiensten. Het gezin waar verzoeker in opgroeide was bijgevolg overheidsgezin, hetgeen een meer liberaal en 'westers' wereldbeeld met zich meebrengt.

d) Verzoekers leven in België

Tijdens zijn verblijf in België heeft verzoeker reeds verschillende stappen gezet om zich te integreren in deze samenleving. De integratie in de Belgische samenleving impliceert een al dan niet bewuste aanpassing aan de hier geldende waarden en normen, hetgeen dan weer een distantiëring van de Afghaanse waarden en normen impliceert. Laat staan dat verzoeker vertrouwd zou zijn met de normen en regels die de taliban momenteel oplegt aan de Afghaanse burgerbevolking.

Verzoekers voogd verklaart het volgende over hem:

[...]

Verzoekers voogd benadrukt ook zijn kennis van het Nederlands en het Engels, en zijn integratie en 'verwestering': [...]

Op school staat verzoeker gekend als een leergierige, rustige en zeer aangename jongeman. Hij volgt OKAN onderwijs in het gemeenschapsonderwijs van Kapellen. Verzoeker wordt er ook geloofd omwille van zijn inburgering in België: [...]

Zijn huiswerkbegeleider benadrukt verzoekers gedrevenheid om de Nederlandse taal te leren. Hij omschrijft hem verder als iemand met een groot verantwoordelijkheidsgevoel en zelfstandig persoon. (stuk 10)

Uit zijn individueel begeleidingsplan blijkt dat verzoeker dat hij er steeds voor zorgt dat hij er goed uitziet en dat hij zichzelf en zijn omgeving zorgvuldig verzorgt. Hij hecht veel belang aan zijn uiterlijk, inclusief zijn kleding en haarstijl. Bovendien had verzoeker een relatie met een meisje uit zijn school, waar hij ook op een open manier over kan communiceren. Hij is ook "respectueux des autres sans distinction de nationalité ». (stuk 11)

Verzoeker wordt zelfs door andere jongens in het centrum aangesproken op zijn open omgang met meisjes op school. Verzoeker zelf vindt die open omgang echter volkomen normaal: [...]

Verzoeker heeft een divers netwerk en is erg sociaal van aard: [...]

Verzoeker wijst ook op RvV nr 283128 van 13 januari 2023 waarin er op wordt gewezen dat het voor een minderjarige die hier een tijd verbleven niet noodzakelijk evident is om de maturiteit en inzicht te hebben om 'het spel te spelen': [...]

Verzoeker heeft ook om deze reden bescherming nodig."

In een tiende onderdeel verwijst verzoeker uitgebreid naar landeninformatie aangaande het talibanbestuur op zich en bespreekt hij uitvoerig de implicaties voor Afghaanse burgers. Hij betoogt verder als volgt:

"De behandeling die verzoeker riskeert, met name mishandeling, foltering, detentie bij controle posten na terugkeer omwille van het feit dat hij terugkomt uit Europa en alle verbeelding die daar bij de Taliban bij komt kijken, of omwille van de inhoud van zijn telefoon, maakt eenduidig een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en foltering uit in de zin van artikel 48/4, b) van de Vreemdelingenwet.

Het risico dat verzoeker loopt om mishandeld te worden omdat zijn kledij niet correct zou zijn, omdat zijn kapsel of baardlengte niet correct zou zijn, omdat er muziek op zijn telefoon zou staan, of omdat hij niet of onvoldoende in de moskee aanwezig zou zijn is een risico dat zich meerdere malen daags stelt na zijn terugkeer, en dit elke dag. Het is een risico op een onmenselijke en vernederende behandeling en de complete uitzichtloosheid van die situatie, de onveranderlijkheid en het feit dat er geen enkele autoriteit of

rechtsstaat is waar verzoeker voor bescherming zou kunnen aankloppen maakt eveneens een onmenselijke en vernederende behandeling uit.

Dat verzoeker in Europa verbleven heeft verhoogt dit risico enkel voor onafzienbare tijd in zeer gevoelige mate. Mensen zullen immers op de hoogte zijn van zijn verblijf in Europa, net als lokale Taliban, en dit kan ook blijken uit zijn houding, zijn telefooninhoud, zijn kapsel, zijn accent, zijn moeilijkheden om zich aan te passen, ..."

Vervolgens poneert verzoeker enkele "essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling".

In een twaalfde onderdeel houdt verzoeker, verwijzend naar relevante rechtspraak en landeninformatie, een omstandig betoog inzake de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij benadrukt dat het nalaten en handelen van het talibanregime overwegend aan de oorzaak zou liggen van de huidige humanitaire crisis in Afghanistan. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan.

Verder betoogt verzoeker dat deze socio-economische problemen voor terugkeerders nog zwaarder zijn en wijst hij op zijn persoonlijke situatie als terugkeerder:

"Er zijn serieuze indicaties dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder.

Het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;

4. Attest van de Afghaanse Ambassade;

5. UNHCR, International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;

6. Briefwisseling met DVZ over EU-laissez passer ;

7. Verklaring Voogd

8. Verklaring collega en vriend en loonfiches

9. Verklaring vervolgcoach school

10. Verklaring huiswerkbegeleider

11. Individueel begeleidingsplan".

2.3. Bij aanvullende nota van 22 april 2024 brengt verzoeker landeninformatie middels URL-verwijzing bij en voegt hij volgende stukken:

"1. Asyls;

2. Steunbrief leerkracht;

3. Steunbrief vervolgcoach Go!

4. Brief Projectmedewerker Fameus

5. Brief OKan leerkracht E.V.M.

6. Inhoudstafel,".

2.4. Bij aanvullende nota van 24 april 2024 brengt verweerder volgende landeninformatie middels URL-verwijzingen bij:

- EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;

- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;

- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van december 2023;

- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;

- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;

- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;

- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;

- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023.

2.5. Ter terechtzitting legt verzoeker middels aanvullende nota volgende stukken neer:

"1. Getuigenverklaring K.B. (OKAN leerkracht)

2. Getuigenverklaring E.C. (ex-stagiaire OC Kapellen)

3. Attest psychotherapeute dd. 25-4-2024

4. Getuigenverklaringen OKAN leerkrachten".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker Afghanistan verliet op zestienjarige leeftijd in maart 2022 en sinds september 2022 in Europa verblijft. Verzoeker wijst op zijn verblijf in België en persoonlijke situatie en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging koestert. Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie over de situatie in Afghanistan en de risico's bij terugkeer na een verblijf in Europa. Hij brengt bij het verzoekschrift en de aanvullende nota's tevens stukken bij aangaande de omstandigheden van zijn verblijf in België.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan volgende analyse worden gemaakt.

Uit de landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf in Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen, die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad volgt in deze de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

4.2. Te dezen dringt zich een toekomstgerichte beoordeling van de vrees voor vervolging op ingevolge verzoekers langdurig verblijf in Europa.

Het is immers een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

Dit blijkt uit de rechtspraak van het Hof van Justitie die stelt: *“In dit verband moet worden vastgesteld dat in het stelsel van de richtlijn de bevoegde autoriteiten, wanneer zij overeenkomstig artikel 2, sub c, van de richtlijn beoordelen of een verzoeker een gegronde vrees heeft te worden vervolgd, zich ervan vergewissen of de gebleken omstandigheden een zodanige bedreiging voor de betrokkene vormen dat hij een gegronde vrees heeft om, gelet op zijn persoonlijke situatie, daadwerkelijk te worden vervolgd.* (eigen onderlijning)”, (HvJ, 5 september 2012, *Bundesrepublik Deutschland tegen Y en Z*, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, § 76).

Het ‘Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (Genève, December 2011)’ van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word “fear” refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”* (eigen vertaling: *“Echter, het woord “vrees” verwijst niet alleen naar de personen die reeds werkelijk werden vervolgd, maar ook naar hen die een situatie wensen te vermijden die het risico op vervolging met zich zou meebrengen.”*).

4.3. Verzoeker, die geboren is op [...] februari 2006, verliet Afghanistan omstreeks maart 2022. Verzoeker diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 15 september 2022. Het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS ging door op 31 augustus 2023. De bestreden beslissing dateert van 7 november 2023. Blijkens de beslissing van de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd verzoeker begeleid door een voogd tot [...] februari 2024, datum waarop hij de meerderjarigheid verwerfde.

Verzoeker was bijgevolg minderjarig gedurende een aanzienlijk gedeelte van de procedure; tot het ogenblik van zijn verworven meerderjarigheid was derhalve het principe van het hoger belang van het kind een element dat mede in rekening diende te worden genomen.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan op zestienjarige leeftijd in maart 2022 heeft verlaten en dat verzoeker in september 2022 aankwam in België.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op zestienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Te dezen wordt een norm aanzien als het geheel van concrete gedragsregels en voorschriften die de vertaling zijn van de onderliggende waarden van een groep of samenleving. Deze normen zijn vastgelegd in rechtsregels maar het kunnen ook ongeschreven regels zijn. Normen bepalen mede het sociaal handelen, omdat mensen - veelal onbewust - hun gedrag aanpassen aan de normen van de situatie. Sociale normen zijn de (vaak ongeschreven) regels en verwachtingen die in een bepaalde context gelden. Sociale normen kunnen soms willekeurig lijken omdat ze doorheen de tijd veranderen en er zich ook (lokale) geografische verschillen voordoen, maar ze regelen en maken het sociale leven mogelijk. Normen variëren tussen en binnen samenlevingen onderling. Deviant gedrag, het niet voldoen aan bepaalde normen, heeft een invloed op de sociale status en acceptatie binnen de samenleving en kan tot uitsluiting leiden.

Wat betreft de invulling van verzoekers verblijf in België, en bij uitbreiding in Europa, blijkt uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting onder

meer dat verzoeker uitmuntend Nederlands spreekt en zich openstelt voor de Belgische en Europese cultuur. Verzoeker heeft in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming documenten afkomstig van verschillende personen en instanties neergelegd die de omstandigheden van zijn verblijf in België schetsen (stukken 7-11, bij verzoekschrift; stukken 2-5, bij aanvullende nota van 22 april 2024; stukken 1-4, ter terechtzitting). Hieruit blijkt onder andere dat verzoeker onderwijs volgt in België en dit (op zeer plichtsbewuste wijze) combineert met een studentenjob in de horeca. Verzoeker licht toe dat hij momenteel in de laatste OKAN klas zit en vervolgens een opleiding tot verpleger/verzorgster zal aanvatten. Verzoekers doel om verpleger te worden is ingegeven door de goede zorgen die hij zelf kreeg tijdens een verblijf van twee maanden in een ziekenhuis in Bulgarije, hetgeen getuigt van empathie en zorgzaamheid. Verder komt naar voor dat verzoeker een sociaal netwerk heeft opgebouwd in België, een uitgebreide vrienden- en kennissenkring heeft en zich sociaal-cultureel engageert. Daarnaast blijkt dat verzoeker sinds januari 2024 psychologisch begeleid wordt omdat hij kampt met psychologische stress, slaapproblemen en PTSD.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende elementen blijkt dat verzoeker zich heeft aangepast aan de omstandigheden van zijn verblijf. Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school en het studentenwerk en contacten met leeftijdsgenoten, begeleiders en leerkrachten. Hierbij is verzoeker, al dan niet onbewust, onvermijdelijk in contact gekomen met normen en waarden die - in feite - de uitdrukking zijn van fundamentele rechten en vrijheden die door internationale en Europese mensenrechtenverdragen worden erkend en beschermd. Gelet op zijn jonge leeftijd en maturiteit is verzoeker aldus in een identiteitsvormende fase van zijn leven blootgesteld (geweest) aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat discriminatie van vrouwen en meisjes wijdverbreid en systematisch is in de Afghaanse samenleving. De beschikbare informatie toont aan dat er sprake is van een patroon of praktijk van discriminatie en schendingen van de rechten van vrouwen en meisjes in Afghanistan, die, samengenomen, voldoende ernstig zijn om beschouwd te worden als een daad of daden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dergelijke maatregelen hebben onder meer invloed op hun toegang tot gezondheidszorg, werk, bewegingsvrijheid, vrijheid van meningsuiting en het recht van meisjes op onderwijs. Sommige vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen ook te maken krijgen met andere vormen van mishandeling die neerkomen op vervolging (bijvoorbeeld gedwongen huwelijken, zoals kindhuwelijken, op eer gebaseerd geweld). Voor vrouwen en meisjes in Afghanistan zou een gegronde vrees voor vervolging over het algemeen gegrond zijn (EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023, p. 91). *De facto* zou de situatie voor vrouwen en meisjes in Afghanistan kunnen worden omschreven als 'gender apartheid'.

Bijgevolg zal verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan terecht komen in en deel uitmaken van de Afghaanse samenleving waarin vrouwen en meisjes systematisch worden gediscrimineerd en vervolgd. Het feit dat verzoeker zich in geval van terugkeer mogelijks aanpast aan de normen en waarden van zijn land van herkomst, betekent niet noodzakelijkerwijs dat hij zich actief zal inzetten om daden van discriminatie of vervolging jegens vrouwen en meisjes te plegen. Het houdt daarentegen wel in dat hij participeert aan de normen van een misogynie samenleving die vrouwen en meisjes structureel discrimineert en onderdrukt en, bijgevolg, (onbewust) deelneemt aan daden van discriminatie en/of vervolging tegen vrouwen en meisjes.

Ingevolge verzoekers (sociale) ontwikkeling in België, in het bijzonder zijn regelmatige en sociale contacten met vrouwen en meisjes, alsook zijn jonge leeftijd en hiermee gepaard gaande mate van maturiteit, acht de Raad het aannemelijk dat verzoeker zich niet zonder enige, al dan niet bewuste, vorm van opstandigheid of recalcitrantie zal kunnen aanpassen aan de heersende (sociale) normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen.

In dit kader dient opgemerkt dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan in contact zal komen met de taliban en zal worden geconfronteerd met de traditionele Afghaanse samenleving. Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit Kabul, in de provincie Kabul.

Het wordt door verweerder evenmin concreet betwist dat verzoekers vader behoorde tot de voormalige nationale veiligheidsdiensten.

Er kan worden aangenomen dat verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd, maturiteit, psychologische kwetsbaarheid en specifiek profiel, zijn (nog steeds in ontwikkeling zijnde) opvattingen die hij gedurende zijn verblijf in België heeft verworven, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden

gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Het Hof van Justitie heeft in arrest C-151/22 (*S & A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie*) van 21 september 2023 ingevolge een prejudiciële verwijzing het navolgende besloten inzake de inhoud van het begrip “politieke overtuiging”:

“1) Artikel 10, lid 1, onder e), en lid 2, van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming

moet aldus moet worden uitgelegd

dat een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling staat van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst, reeds onder het begrip „politieke overtuiging” kan vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Dit loopt niet vooruit op de beoordeling van de gegrondheid van de vrees van de verzoeker voor vervolging wegens een dergelijke politieke overtuiging.

2) Artikel 4, leden 3 tot en met 5, van richtlijn 2011/95

moet aldus moet worden uitgelegd

dat de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, rekening moeten houden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. Het is echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn.”

De Raad neemt in deze verzoekers kwetsbaar profiel, zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan, zijn lange afwezigheid uit Afghanistan, het niet-betwiste feit dat zijn vader behoorde tot de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten, zijn verblijf in België alsook zijn recent verworven meerderjarigheid, cumulatief in aanmerking.

Met inachtneming van de onduidelijkheid wat betreft de perceptie en potentiële behandeling van personen die op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebben en het voordeel van de twijfel kan in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS